

Такія іхныя аргумэнты

(Заканчэнне)

ным прынцыпам роўнасці й раўнапраўнасці ўсіх партнераў. Але я не можа быць нікай вуні між вязнем і турэмным ахарнікам, якім была, ёсьць і жадае быць у дачынені ў паняволеных народ да Расей.

4. Далейшым «аргумэнтам» расейцаў, які павінен, на іхную думку, пераканаць Захад і раз назаўсёдъ адвесці яго ад думкі распадзелу Расей, мае быць неяс্থека, што ў выпадку разьдзелу ў «балканізацыі» сяньняшнія Расей паўстануць вечнымі непараузменыні, спрэчкі ю навет міжбоснійскіх войн, дзякуючы якім гэтая шостая частка съвету станецца перманэнтным жаралом і прычынай сусьевінных войнай. Гэты «аргумэнт» зьяўліцца бадай што наўсялайшым з усіх іншых. Бо ці большая неясьпека вайны можа быць тады, калі ста мильёнам волялюбных народаў будзе паняволеных другой сонні мільёнай, ці калі ўсе гэтыя народы, кожны на сваім собскім этнаграфічнай тэртыторыі, будуть вольнымі ў незалежнімі? Высоўваючы падобны «аргумэнт», расейцы гэтым самім прызываючы, што яны намераны адыгрываць у будучыні непахальную ролю жандарма аднай шостай часці съвету, якія ў свой час адыгрывалі ролю «жандарма Эўропы».

5. Расейцы не саромацца навет цвердзіць, што нацыянальная незалежніцкая руху паняволеных народаў зьяўляючыца выдумкай жменкі шавіністична настроенай інтэлігенцыі, розных «сепаратистаў», «самостійников», «расчленітэлей», «предрешенцев» і ім падобных, а якіх лепш, — што рух гэтыя былі выкліканы Гітлерам і Розенбергам, а што самі народы гэтых руху, як і чужых, зусім не падтрымліваючы, а жадаючы і надалей жыць у вадзінай непадзельнай Расей. Гэты «аргумэнт» зьяўліцца на чым іншым, як съведамай, пры гэтым найбольш інсумленінай і на часнай маной, што не паважна было-б шырэй над ім тут задзержывания. Каб пабачыць уесь хваліш такай рэвэлайці, даволі хоць-бы павархойна прагледзіць балоны гісторыі нацыянальна-вызвольных руху ўсіх паняволеных Расей народу, якія ніколі не съшыліся, а выліліся ў цяперашнюю форму агульна-народнага змагання супраць Масквы ўжо тады, калі ані Гітлера ані Розенберга на было якіх на съвеце.

6. Ня менш недарэчным зьяўліцца сутэрваны расейцаў пагляд, што быцам на Савецкім Саюзе ніякіх нацыянальных рухаў нерасейскіх народаў, як і ніякага нацыянальнага прыгнечання, а ўсе народы — расейцы і нерасейцы зьяўлюючы ў ваднолькавай меры паняволенымі бальшавіцкімі рэжымамі. Калі гэтак сама цвердзіцца сінія «наш» Астроўскі, дык у гэтым чонка ніяма дзіўнага, бо яму ні пра што болей не расходзіцца, як толькі вытаргаваць, пры пасядніцтве расейцаў, хоць некалькі соцені далаў ад Амерыканскага Камітэту. Але калі падобны «адкрыціці» «вынаходніцтва» фабрикуючы тая расейцы, што прэтэндуюць да ролі салідных палітыкаў, дык гэта ўжо ёсьць съядомым называным чорнага белым, а белага чорным. Бегстваў палітыкі дакладна ведаючы, што ўсе нарасейскія народы, а сродок і на адным з першых месеціў да беларусаў, на працягу ўсяго пэрыяду бальшавіцкага наўполніцтва вялікай найбольш зачтаяе змаганье з бальшавізмам якраз за свае нацыянальныя інтарэсы. З другога боку Масква, паза трацізмам, які, да речы быў толькі варыянтам таго-ж самага расейскага бальшавізму, ні ў чым іншым я не бачыла для сябе большай нутранай неясьпекі, як толькі ў нацыянальных рухах нерасейскіх народаў. Калі ходзіць, прыкладам, пра Беларусь, дык да сініяшнія часу адбылося некалькі ўжо хвалі жахлівага іншчыння беларускай інтэлігенцыі і сялянскага нацыянальнага актыву, як носьбітаў выклічна нацыянальнага супраціву ці то пад накінутай бальшавікіамі называнай «націмашчыні», «нацыяналь-фашызму», або «буржуазнага нацыяналізму», які зьяўляецца прадметам узмоцненай атакі Крамля ў сініяшнім манент. Калі за нацыянальную ідэю запыхтыла свае галовы сродок нерасейскіх народаў сотні тысячай пададавальных людзей, дык сродок расейскага народа за гэтую самую ідэю я не згінуў аніводзіў чалавек.

Ды напаследак найлепшым доказам нацыянальнае няроўнасці ў СССР ёсьць сініяшнія русыфікайская палітыка Крамля і афіцыяльнае авшеччанье непарушнага дагмату аб вышэйшасці і упрывілеяваным становішчы расейскага народа. Расейскія эмігранты, якія гуртуючы на сваіх рахах работнікаў, вайскавікоў, студэнтаў і інтэлігенты, складаючы Вам найшчырэйшую падзяку за працу, прарабленую Вамі ў беларускім вызвольным руху, а таксама жадаючы Вам на будучыні як найлепшых поспехаў і поўнае рэалізацыі ідэалаў 25 Сакавіка.

Мы моцна верым, што Вамі выбраныя пададавальныя расейскі патрыйтызм, дык гэта значыць, што расейскі народ ахвотна дасціца выкарстоўваць, ці іншымі словамі — імпрыялістичная палітыка бальшавікоў і іхнія тэорыі аб вишэйшасці і перадавой ролі расейскага народа выклікае пажаданы ўз效т. Гэтая значыць, што сініяшнія Сталінскія

імпрыялістичная палітыка ёсьць адна-часна наагул расейскай палітыкай.

Усе вышэй прыведзеныя «аргумэнты» расейскіх эміграцыйных палітыкаў, якія мелі-б даказаць неходнасць захавання «единай і неделимай» Расей, зьяўліца ў сваіх тэндэнцыйных палітыкаў, якіх-небудзь цвёрдых реальных асноваў, што ў такой плашчыні дыскутуваць з расейцамі абазначала-б яшто іншае, як разважаць а калёрах з чалавекам, які раздайся съляпым, або із глухім гаварыць а бугах і тонах.

І як ня дзіўна, але сярод некаторых амэрыканскіх перадавальных палітыкаў, якія ўважаюць сябе знаткамі расейскай праблемы, знаходзіцца яшчэ людзі, якія паважаюць і сур'ёзна думаюць падобнымі, як і расейскія эмігранты, катэгорыямі. Да іх належыць, між іншым, якія нядайні старшыня Амерыканскага Камітэту Вызваленія Народаў Расей Лілэйс, які, выступаючы ў барабоне расейскага імпрыялізму, цвердзіць, што ў сваіх істоте імпрыялізму гэтыя нічым ня розніца ад «імпрыялізму» Амерыкі, якай з прыбярэжнай паласы над Атлантычным акінам па-

шырыла сваю тэрыторыю ўпоперак цэлага вялізарнага кантынэнту. Яму ўтрыць выдатны амэрыканскі палітык, аўтар тэорыі «кантэнтэнту» і сініяшні амбасадар ЗША ў Маскве Кэнан, які, паклікаючы на сваю знаёмастць расейскай праблемы, выказаў клясычны ў сваіх хвалішывасці пагляд, што Украіна ў складзе Расей зьяўляеца толькі тым, чым Пэнсільвянія ў складзе ЗША.

Дык калі некаторыя амэрыканскія палітыкі ў сваіх бяскрайтчынскіх палітыкаў, якія ўважаюць сябе знаткамі падобнымі, як і наўсялайшымі з усіх іншых. Во ці большая неясьпека вайны можа быць тады, калі ста мильёнам волялюбных народаў будзе паняволеных другой сонні мільёнай, ці калі ўсе гэтыя народы, кожны на сваім собскім этнаграфічнай тэртыторыі, будуть вольнымі ў незалежнімі? Высоўваючы падобны «аргумэнт», расейцы гэтым самім прызываючы, што яны намераны адыгрываць у будучыні непахальную ролю жандарма аднай шостай часці съвету, якія ў свой час адыгрывалі ролю «жандарма Эўропы».

5. Расейцы не саромацца навет цвердзіць, што нацыянальная незалежніцкая руху паняволеных народаў зьяўляючыца выдумкай жменкі шавіністична настроенай інтэлігенцыі, розных «сепаратистаў», «самостійников», «расчленітэлей», «предрешенцев» і ім падобных, а якіх лепш, — што рух гэтыя былі выкліканы Гітлерам і Розенбергам, а што самі народы гэтых руху, як і чужых, зусім не падтрымліваючы, а жадаючы і надалей жыць у вадзінай непадзельнай Расей. Гэты «аргумэнт» зьяўліцца на чым іншым, як съведамай, пры гэтым найбольш інсумленінай і на часнай маной, што не паважна было-б шырэй над ім тут задзержывания. Каб пабачыць уесь хваліш такай рэвэлайці, даволі хоць-бы павархойна прагледзіць балоны гісторыі нацыянальна-вызвольных рухаў ўсіх паняволеных Расей народу, якія ніколі не съшыліся, а выліліся ў цяперашнюю форму агульна-народнага змагання супраць Масквы ўжо тады, калі ані Гітлера ані Розенберга на было якіх на съвеце.

6. Ня менш недарэчным зьяўліцца сутэрваны расейцаў пагляд, што быцам на Савецкім Саюзе ніякіх нацыянальных рухаў нерасейскіх народаў, як і ніякага нацыянальнага прыгнечання, а ўсе народы — расейцы і нерасейцы зьяўлюючы ў ваднолькавай меры паняволенымі бальшавіцкімі рэжымамі. Калі гэтак сама цвердзіцца сінія «наш» Астроўскі, дык у гэтым чонка ніяма дзіўнага, бо яму ні пра што болей не расходзіцца, як толькі вытаргаваць, пры пасядніцтве расейцаў, хоць некалькі соцені далаў ад Амерыканскага Камітэту. Але калі падобны «адкрыціці» «вынаходніцтва» фабрикуючы тая расейцы, што прэтэндуюць да ролі салідных палітыкаў, дык гэта ўжо ёсьць съядомым называным чорнага белым, а белага чорным. Бегстваў палітыкі дакладна ведаючы, што ўсе нарасейскія народы, а сродок і на адным з першых месеціў да беларусаў, на працягу ўсяго пэрыяду бальшавіцкага наўполніцтва вялікай найбольш зачтаяе змаганье з бальшавізмам якраз за свае нацыянальныя інтарэсы. З другога боку Масква, паза трацізмам, які, да речы быў толькі варыянтам таго-ж самага расейскага бальшавізму, ні ў чым іншым я не бачыла для сябе большай нутранай неясьпекі, як толькі ў нацыянальных рухах нерасейскіх народаў. Калі ходзіць, прыкладам, пра Беларусь, дык да сініяшнія часу адбылося некалькі ўжо хвалі жахлівага іншчыння беларускай інтэлігенцыі і сялянскага нацыянальнага актыву, як носьбітаў выклічна нацыянальнага супраціву ці то пад накінутай бальшавікіамі называнай «націмашчыні», «нацыяналь-фашызму», або «буржуазнага нацыяналізму», які зьяўляецца прадметам узмоцненай атакі Крамля ў сініяшнім манент. Калі за нацыянальную ідэю запыхтыла свае галовы сродок нерасейскіх народаў сотні тысячай пададавальных людзей, дык сродок расейскага народа за гэтую самую ідэю я не згінуў аніводзіў чалавек.

7. Ня менш недарэчным зьяўліцца сутэрваны расейцаў пагляд, што быцам на Савецкім Саюзе ніякіх нацыянальных рухаў нерасейскіх народаў, як і ніякага нацыянальнага прыгнечання, а ўсе народы — расейцы і нерасейцы зьяўлюючы ў ваднолькавай меры паняволенымі бальшавіцкімі рэжымамі. Калі гэтак сама цвердзіцца сінія «наш» Астроўскі, дык у гэтым чонка ніяма дзіўнага, бо яму ні пра што болей не расходзіцца, як толькі вытаргаваць, пры пасядніцтве расейцаў, хоць некалькі соцені далаў ад Амерыканскага Камітэту. Але калі падобны «адкрыціці» «вынаходніцтва» фабрикуючы тая расейцы, што прэтэндуюць да ролі салідных палітыкаў, дык гэта ўжо ёсьць съядомым называным чорнага белым, а белага чорным. Бегстваў палітыкі дакладна ведаючы, што ўсе нарасейскія народы, а сродок і на адным з першых месеціў да беларусаў, на працягу ўсяго пэрыяду бальшавіцкага наўполніцтва вялікай найбольш зачтаяе змаганье з бальшавізмам якраз за свае нацыянальныя інтарэсы. З другога боку Масква, паза трацізмам, які, да речы быў толькі варыянтам таго-ж самага расейскага бальшавізму, ні ў чым іншым я не бачыла для сябе большай нутранай неясьпекі, як толькі ў нацыянальных рухах нерасейскіх народаў. Калі ходзіць, прыкладам, пра Беларусь, дык да сініяшнія часу адбылося некалькі ўжо хвалі жахлівага іншчыння беларускай інтэлігенцыі і сялянскага нацыянальнага актыву, як носьбітаў выклічна нацыянальнага супраціву ці то пад накінутай бальшавікіамі называнай «націмашчыні», «нацыяналь-фашызму», або «буржуазнага нацыяналізму», які зьяўляецца прадметам узмоцненай атакі Крамля ў сініяшнім манент. Калі за нацыянальную ідэю запыхтыла свае галовы сродок нерасейскіх народаў сотні тысячай пададавальных людзей, дык сродок расейскага народа за гэтую самую ідэю я не згінуў аніводзіў чалавек.

8. Ня менш недарэчным зьяўліцца сутэрваны расейцаў пагляд, што быцам на Савецкім Саюзе ніякіх нацыянальных рухаў нерасейскіх народаў, як і ніякага нацыянальнага прыгнечання, а ўсе народы — расейцы і нерасейцы зьяўлюючы ў ваднолькавай меры паняволенымі бальшавіцкімі рэжымамі. Калі гэтак сама цвердзіцца сінія «наш» Астроўскі, дык у гэтым чонка ніяма дзіўнага, бо яму ні пра што болей не расходзіцца, як толькі вытаргаваць, пры пасядніцтве расейцаў, хоць некалькі соцені далаў ад Амерыканскага Камітэту. Але калі падобны «адкрыціці» «вынаходніцтва» фабрикуючы тая расейцы, што прэтэндуюць да ролі салідных палітыкаў, дык гэта ўжо ёсьць съядомым называным чорнага белым, а белага чорным. Бегстваў палітыкі дакладна ведаючы, што ўсе нарасейскія народы, а сродок і на адным з першых месеціў да беларусаў, на працягу ўсяго пэрыяду бальшавіцкага наўполніцтва вялікай найбольш зачтаяе змаганье з бальшавізмам якраз за свае нацыянальныя інтарэсы. З другога боку Масква, паза трацізмам, які, да речы быў толькі варыянтам таго-ж самага расейскага бальшавізму, ні ў чым іншым я не бачыла для сябе большай нутранай неясьпекі, як толькі ў нацыянальных рухах нерасейскіх народаў. Калі ходзіць, прыкладам, пра Беларусь, дык да сініяшнія часу адбылося некалькі ўжо хвалі жахлівага іншчыння беларускай інтэлігенцыі і сялянскага нацыянальнага актыву, як носьбітаў выклічна нацыянальнага супраціву ці то пад накінутай бальшавікіамі называнай «націмашчыні», «нацыяналь-фашызму», або «буржуазнага нацыяналізму», які зьяўляецца прадметам узмоцненай атакі Крамля ў сініяшнім манент. Калі за нацыянальную ідэю запыхтыла свае галовы сродок нерасейскіх народаў сотні тысячай пададавальных людзей, дык

Гутарка па тэлефону, што адбылася напярэдадні сялянскае антыбальшавіцкое дэмантрацыі паміж сакратаром Мсыцілаўскага Павяткома РКП(б) і сакратаром Гомельскага Губкома РКП(б) падаецца тут ніжэй з стэнографічнай дакладнасцю. Сьветкі гтасе гутаркі з абодвух бакоў, сустроўшыся пазней цалкам аднавілі ейны зъмест, амінуўшы толькі брудную расейскую ляйнку, якой яна збытавала. Треба адзначыць, што парадуальнае дакладнае перадаў яе на зачыненым партыйным сходзе у Мсыцілаўскім Павяткоме і ягоным сакратаром. Але перш чым перайсыці да гтасе гутаркі, што адбылася паміж партыйнымі ўладарамі, трэба затрымацца на акальнасцях, якія яе выклікалі. Тым больш, што гэтая акальнасць нас галоўным чынам і цікавіць, а гутарка па тэлефону зъяўліенне толькі бальшавіцкім зъдзекам з іх, савецкім гвалтам над імі.

У той час увачавідкі для ўсіх савецкай краіны цікіка хвараў. Кагадзе бальшавікі ледзь-ледзь толькі, але раздушилі кранштадзкую паўстаньне, якою палярднічалі і спадарожнічалі сялянскія бунты і забастоўкі работнікаў. Беспасярдні прычынай гэтага агульнага незадавалення зъяўлялася палітыка РКП(б), а менавіта — «ваенны камунізм», для якога характэрны — харчразмеркаваніе, забарона вольнага гандлю і тэрор Чакі. Самая РКП(б) перажывала крэзыс, выкліканы «Работніцкай апазыцыяй». Шапашнікава, што мела вялікую колькасць прыхільнікаў сярод партыі, адбылася ў Мскве, і камбадаўці. Пераважная бальшыня абраных імі сібіру першай савецкіх установаў складалася з беспартыйных, а не з камуністых. А пераважная бальшыня з гэтася пераважнае бальшыні зъяўлялася беспартыйнымі па форме і былымі эсэрамі па сутнасці. Парадуальная нядайна перед гэтым яны публічна адмовіліся ад сібіру эсераўскіх поглядаў і таму захаваліся ад тэрору Чакі, але ў душы засталіся эсэрамі — гэтая была новая тактыка іхніх нялігальнае партыі. Няматааксама чінага дзіўнага ў тым, што менавіта іх абрали сяляне, бо эсэры білі за ўсіх іншых партыяў стаялі да сялянства — яны зъяўляліся сялянскімі партыямі на поўным сенсе гэтага разумення. Гэтая «беспартийна» спачатку апанавалі сельсаветы, вольвіканкі і нарэшце з іх пачаў камплектавацца паватовы вікіканком, старшыней якога стаўся «беспартийны» эсэр Асмалоўскі. Па сутнасці гэтася зъяўлялася мірнай дэмакратычнай заваёвой эсэрамі Мсыцілаўскай апазыцыі, якія яны зъяўляліся і падаўлены з праробленасцю імі паводля інструкці зъверху работы, але ён усё-ж шмат чаго не прадбачыў. Сялянства тады яшчэ заставалася сялянствам, а не калгаснікамі, г. зн. паслухмінымі выкананіцамі ўсіх партыйных і савецкіх дыrektyvaў.

На другі дзень пасля арышту абрахнага вікіканку, у Мсыцілаўле, нягледзячы на тое, што дзень гэты на быў съвіточным, з саме раніцы зъяўляліся групы ператварыліся ў натоўпы. Гэтая павалічынная рушылася па ўсіх дарогах з бліжэйшых да гораду валаўць — Падсолніцкай, Старасельскай, Татарскай, Казімірава-Сладкай. Падобна тому, як і з трэціх гадоў перад гэтым 50 тысяч вялікіх сяляніншчын ішлі на горад, каб установіць прадаў, дык ціпер мсыцілаўскі сяляне ішлі на свой горад у пошуках тае-же прауды. Але калі вялікія сяляне ішлі ўзброеныя вінтоўкамі, сякерамі, косамі і вілаўмі, дык мсыцілаўскі ішлі без усіх зброі. Пасля таго, як бальшавікі кагадзе патрапілі ў крыўі, узброеныя цяжкай марской артылерый, Кранштадт, маючы яшчэ пры гэтым у тыле неспаскай Петраград, дык усялякі іншыя ўзброеныя паўстанцы былі загадзі прызначаны на наўдачу. Гэтая ўлічылі кіраунікі мсыцілаўскіх сялянскіх дэмантрацыяў — эсэры на чале з настаўнікамі Цюянковым. Блізу паўднёвага сяляніна, на рабіці, які зноў будынку Павяткому, які ў той час ужо ахоўвалі ўзброеныя чыкаты, пачалі крываць:

Патрабуем вызваленія Асмалоўску!

Патрабуем аднаўлення абрахнага намі Выкіканку!

Сяляне не спрабавалі ўварванца ў будынкі Павяткому, хаці на іхніх крых спачатку ніхто нікак не рэагаваў. Толькі калі крых стаўся асабліва настойлівымі ўлады. Яны спрабаваць заціці ад нас, але перакрүціці апошні гістарычны дэкрэт нашага ўраду аб замене харчразмеркаванія на падобныя да будынку Павяткому, які ў той час ужо ахоўвалі ўзброеныя чыкаты, пачалі крываць:

Таварышы!

Заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

заклікаю вас да парадку! Ня слухайце розных недабітых правакатарап. Яны

